

המשך סיפור לשבת – "אוי להם לבנים".

מאת הסופר הרב קובי לוי.

המשך מעמוד 3

"איי איי איי" נאנח משה, ואם היית שומע הרב לוי את האנחות שלו, היית נשבר לחתיכות, אלו אנחות יותר סדוקות ודומעות מאשר, בר-מינון, גבל על אדם קרוב..."

"לפני כשנה פתחו שני בני במסע שכנוע, שאחתום להם על ערבות בנקאית על כסום עתק שרצו ללוות, כיון שהם רוצים לפתוח עסק במשותף. "אבא", הם העסק הזה מאד מוצלח והוא ייצב אותנו כלכלית... אתה מוכרח לעזור" שתיבין אגוזי, מדובר בכסום שיש לו ערך של כל החסכונות שלי ושל החרון שרכשתי שגודלו אינו עולה על 30 מ"ר. היו לי חששות גדולים להיות ערב, ודחיתי אותם פעם אחר פעם, ואז הם ניתקו ממני מגע. מנעו ממני לראות את נכדי, ופגעו בי ריגשית. בשלב מסויים נכנעתי, וחתמתי על הערבות..."

"וכאן הרב לוי, משה התחיל לרעוד בכל גופו, כשהוא מטיח את ראשו על כפות ידיי... וכמעט נשמתו נעתקה "בנים גידלתי והם פשעו בי..." הוא זעק "הם פשוט תיכננו לגולל אותי, והצלחו על הצד הטוב ביותר. אחרי שמשכו את ההלוואה מהבנק במשך חצי שנה הם לא שילמו פרוטה אחת של החזר. הבנק שלח לי התראה ועוד התראה התחננתי לפני הבנים שלי "שלמו..." אך הם התעלמו לחלוטין מתחונתי. אתמול עיקלו הבנקים את חסכונתי ואת החרון שאני גר בו..." כך סיפר.

"לא יאומן, ישב מולי יהודי שבר כלי, הרוס, שבור, כתות, זועק ומנענע ראשו "אוי לי, ואבוי לי, בני פשעו בי, בני בגדו בי, החריבו את נפשי, הרוסו את גופי... אין טעם לחיי, אימר לי מר, זה לא הכסף, זה לא רק העובדה שרוששו אותי, זה ההרגשה המזויעה שבניך, בשר מבשרך ודם מדמך רומסים את כבודך, בזים לך ומלגלים עליך, משל היית כלי אין חפץ בו..." "איזה עלבון! איזה בושת!"

"...ואני מביט בו, הרב לוי, ולעיני מזדקרת הגמרא הנוראה במסכת ברכות על בכייה של השכינה המנהמת ועל עצבונו האדיר של אבינו הגדול, שבטעותיני, אנו בניו, גולים ונרדפים על שבגדו בו, על שמרדנו בו... ויאים הדברים, כך דומני, להחרת עלי ספר סמוך ונראה לראש השנה, כדי שהחיי יתן אל ליביו".

פרח לדרך

נכון, ה' ישמור, מעשים נוראים שכאלה אינם מאפיינים את הציבור הנאמן לה' ותורתו, אך אין ספק שמי שבוחר לחיות מעבר לגדר של המחנה הנאמן, עלול ליפול עד לתחתית השאול. והוא כבר למדנו, כי ישראל כשירדן, יורדן עד הדיוטת התחתונה. אבן, אורחא, ידידי ר' אברהם אגוזי נחלץ חושים לעזור לאותו יהודי אומלל ונבגד, הצליח להגיע להסדר מסויים עם הבנק ולהשאירו עם רעייתו בחדרון הקטן, בין הכתלים הבטוחים, אך אין מרפא לכתלים המנופצים של הלב שלו. כמה שזה מצמרר אך כמה זה עוזר לנו להבין את גודל שברונו של הקבו"ה... לא יאומן.

מילתא דבדיחותא

המסעדה בצד השני

כפינה על גאולה, סמוך הכחם היה ארצ'קל-
הכו על זאיך, חנוט קטנה, באשר בכל יום חמישי,
במשך שנים, היה זאיך אובל פש "העלם".
יום אחד הכחין בו חז'קל, שהו אובל בחנוט חוולו,
נאלץ חז'קל עז עמקי נשמנו ועש אלאך אלאו אוו
קדוה עב אלו.
זאיך הצדק שנין זה אשמנו פשוט אגמול עכר סיפולו
שנייך הנכחם אתך או אככול רק בצד השני...

נשיקות פיהו

"ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה" (כח"י)
ורש"י במקום שואל, מדוע כתוב "ויצא", הרי מספיק לכתוב "וילך יעקב לחרן"? ומסביר רש"י - "אלא מגיד שיציאתו של צדיק עושה רושם".

ועוד מתרץ הבית הלוי, שכשאדם הולך ממקום למקום, לפעמים כוונתו לצאת מאותו מקום שנתצא, ולפעמים עיקר כוונתו להגיע אל אותו מקום שהולך. אך כאן אצל יעקב היו את שתי המטרות, מצד אחד רבקה ציוותה עליו לברוח לחרן כדי שיעשו לא יהרוג אותו, והעיקר היה לצאת מבאר שבע. ומצד שני יצחק שלח אותו לחרן כדי שיקח אשה מונבת לבן ולא מנבונת כנען, וכאן העיקר היה להגיע לחרן. וממילא שכשרצה יעקב לקיים גם את מצוות אביו, וגם את מצוות אימו, היו לפניו את שתי המטרות גם לצאת מחרן, וגם להגיע לבאר שבע, ולכן התורה כתבה "ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה". [בית הלוי]

ניתן להשיג את הספר אצל המחבר במחיר מוזל בפלאמון: 052-760-5619

זכרון יהודה

כניסת השבת: 16:23
יציאת השבת: 17:14
רבנו תם: 17:47
לפי לוח אור החיים-אופק ת"א

הגרלה על
ה-פ-ת-ע-ה
בתהילים פרטים
בעמוד 2

עלון שבועי לע"ג הבחור יהודה בן שרה ז"ל

331

לידונו הגון:
מזל הילה בת חנה,
אודליה בת חנה, ששון בן חנה, יעקב בן חנה, מאיר בן חנה, יהודה בן חנה, אריק בן ג'ורג'ס וזורה, מוריה בת רחל, מרים בת רחל, רות בת רחל, יהודית בת מירב.
בת שבע בת יהונתן, אריאל בן יהונתן, הודיה בת מירב.
לעילוי נשמת:
הרה"ג רבינו עובדיה יוסף בן ג'ורג'יה,
הרה"ג רבינו אהרון יהודה לייב בן גיטל פייגא.
שרה בת מרים אהובה, שושנה בת מרים אהובה, ניסים בן חנה, משה עזרי בן מנוט, מנחם בת אסתר, מרגלית בת לונה, יונה חממה בת יוסף, חנה בת מולוק, מונייר בת מולוק, שמחה בת מולוק, רחמים בן גולבה, משה בן יהודה, אברהם בן עמליה, אלברט בן אדל, עמבר שהנו בת מנס.
לרפואה ולהצלחה:
מרים אהובה בת מולוק, שלמה בן חממה, חננאל בן קריין, שירן בת טוביה, יהודה בן חנה.

שלא לבייש
"וייהי בבוקר והנה היא לאה" (בראשית כ"ט, כ"ה)
רש"י: לפי שמסר יעקב לרחל סימנים, וכשראתה רחל שמכניסים לו לאה, אמרה: 'עכשיו תכלם אחותי', עמדה ומסרה לה אותן סימנים..."

ראש ה"חברה קדישא" ישב בחדרו, שקוע בלימודו. לפתע שמע קול זעקה מכיוון המטבח, הוא רץ לשם מבוהל, והנה הוא מוצא את אשתו כשידיה על ראשה ודמעות חרדה זולגות מעיניה. "האם התרחש משהו נורא? מה קרה? זה עתה גמרה אשת ראש החברה קדישא את ההכנות האחרונות לקראת הסעודה שתערך בשעה הקרובה היה זה ליל יום פטירתו של משה רבינו. כל שנה נהגו אנשי החברה קדישא לערוך סעודת היולאל גדולה בביתו של ראש החברה קדישא, לכבודו של משה רבינו ע"ה. הילדים עמלו על סידור השולחנות. נשות הקהילה החלו מביאות עוגות ומיני מאפה לסעודה הגדולה. אשת ראש החברה קדישא הייתה עסוקה בהכנות האחרונות לבישול המאכלים. היא מיהרה ממקום למקום במטבח הקטן, תוך שהיא מוסיפה מלח לתבשיל אחד, חותכת ירקות לסלט, מגבירה את האש תחת תבשיל אחר, ודואגת לסירי הבשר שעמד לקראת סיום בישולו. לפתע נשמעה שריקה, החלון נפרץ לרוחה, והרוח הקרה נשבה על פניה של הרבנית. כד החלב שעמד על און החלון נפל הישר אל תוך סירי הבשר. הרבנית הקימה קול זעקה ועכשיו היא עמדה מבוהלת וחסרת אונים מול סירי הבשר שברגע אחד הפך לטרף. סעודת ההיולאל הולכת וקרבה, ובמה תכבד את המזומנים? ראש החברה קדישא, מצא אותה כשהיא בוכייה ואינה יודעת את נפשה. "האם אין סיכוי להתיר את הבשר???" שאלה הרבנית בדאגה גוברת והולכת. ראש החברה קדישא פקר את ידיו בייאוש.

"אולי בכל אופן תלך לשאול את הרב, אולי ימצא פתח להתיר את הבשר? אין לנו זמן להכין סיר חדש של בשר לסעודה הגדולה!" לקול תחנוניה של אשתו, פנה ראש החברה קדישא, ויצא אל ביתו של הרב שמואל סלט. הרב הקשיב בזוהירות לפרטי המקרה, שאל מספר שאלות על כמות הבשר וכמות החלב שנשפך לתוכו. הוא השתהה מעט ואז הורה לראש החברה קדישא: "שוב אלי בעוד כשעה ואפסוק לך מה דינו של הבשר". כעבור שעה חזר ראש החברה קדישא אל הרב. "אמור לאשתך כי סירי הבשר כשר, ואף אני אשתתף בסעודה ואוכל מהבשר". התפלא ראש החברה קדישא על הודעתו של הרב להשתתף בסעודה, שלא כהרגלו, ועוד יותר התפלא מאיין מצא הרב מקום להתיר, הרי בחלב שנשפך אל הסיר היה יותר מאחד חלקי שישים ביחס לכמות הבשר! אך הרב חזר ואמר בהחלטיות "הבשר כשר, ואף אני אבוא ואוכל ממנו". מיד רץ ראש החברה קדישא ובישר לאשתו את שפט הרב. אנתח רווחה פרצה מפיה והרוחות נרגעו. למרות זאת עדיין ריחפה באוויר הפליאה, איך התיר הרב את הבשר והסיר, ומדוע לא הסכים לתרץ את פסקיתו? זמן רב להרהורים לא נותר, השעה התאחרה ואנשי החברה קדישא כבר החלו להתכנס בביתם. הרב קיים את הבטחתו והגיע גם הוא, הצטרף אל הסעודה ואכל מהבשר. בתם הסעודה התפזרו כולם לבתיהם, הפרשה ירדה מן הפרק ואתה הפליאה שהתלווה לסיפור הבשר שנים רבות לאחור מכך קבלה הפרשה כולה באופן מפתיע משמעות אחרת. החלבן שהגיע לגילי שיבה כינס בביתו את אנשי החברה קדישא והחל מתודה בפניהם. הוא סיפר כי במשך שנים רבות נהג למהול את החלב במים, עד אותו יום בו הייתה סעודת ההיולאל לכבודו של משה רבינו. באותו יום קרא אליו ר' שמואל מסלנט ושאל אותו האם הוא מוהל את החלב במים. החלבן נשבר וסיפר כי לא עמד בניסיון ואכן אלה היו מעשיו. החלבן התחנן אל הרב של ביישו ולא יספר את קלוננו ברבים, דבר שעלול אף לגרום לקיפוח פרנסתו. רבי שמואל הוכיחו שעה ארוכה, ולאחר שהתחייב בפני הרב שלא ישוב לסורו, הבטיח הרב כי ישמור את סודו ולא יגלה זאת לאיש. אז או התברר לאנשי החברה קדישא, כי רבי שמואל סלט ישב ומחיש את כמות החלב המהולה במים ביחס לכמות הבשר והגיע למסקנה כי אכן הכמות היא פחות מאחד חלקי שישים, ואם כי סירי הבשר מותר. רבי שמואל סלטן שחם על כבודו של החלבן, לא רצה לביישו, ולכן למרות שלא הייתה זו דרכו, העדיף רבי שמואל לאכול מן הבשר בסעודה ולא להגיע למצב שבו יצטרך להסביר את סיבת ההיתר ולגרום להשפלתו של החלבן.

לרפוא"ש והצלחה בכל:
יעקב דוד בן שוכרה- מרים אהובה בת מולוק אורה בת חביבה מיכאל בן גולדה- רונת בת מרים
שאלו בן יפת- ציונה בת רחל
מירב בת ציונה- יעל בת מירב
לע"ג: שלום בן סעדיה- רחל בת מהדי

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:
7183866@gmail.com

לתרומות להקדשות ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

גמ"ח אביזרי אופניים
כל המוצרים לאופניים חדשים במחירים מוזלים וכן אופניים יד שניה במחירים מוזלים
052-718-38-66

צריכים ישועה?
אברכי כולל "ההילות אליהו" יתפללו עליכם ויאמרו את כל ספר התהילים ביום השבת קודש.
ניתן למסור שמות לתפילה בתשלום לפרטים:
052-7187-361

ארגון "זכרון יהודה"
עלוני שבת בשבתו- מדי שבוע יוצא העלון "זכרון יהודה" העלון כולל רעינות מפרשת השבוע ועניני דינמא. תרומות ניתן להקדיש לרפואה, הצלחה, וכד'.
הילדים- מדי שבת מתאספים לידים טהורים לקריאת תהילים במקלט ברח' קהילות יעקב 72 בשעה 2:00 בצהריים. במשפחהם עשורת לידים! ניתן להקדיש את התהילים להצלחה, לרפואה, לע"ג ועוד. תהילים של תינוקות של בית רבן ביום שבת קודש - פי אלף מיום חול! יש לכם זכות להיות שותפים!
לתרומות: 052-718-38-66

אין לקרא בזמן התפילה וקריאת התורה.

בכל יום יתקיים הגולה על פרס יקר ערך, הגולה על פרס הגדול בכל סוף שבוע ביום המישור!

מבצע לומדים וזוכים לילדים!

מתקשרים לטלמסר לוקחים פרק משניות או 3 פרקי תהלים לעילוי נשמת המחנכת הדגולה

הרבנית שרה נוראני ע"ה

ונכנסים להגרלות על פרסים יקרי ערך!!!

בכל יום התקיימו הגרלות על מגוון פרסים יקרי ערך לדוגמא:

עשרות זוכים -:	עשרות זוכים -:	עשרות זוכים -:
ספרי קומיקס, קריאה, ומשחקים של חבורת תרי"ג!	רמקולים בלוטוס יוקרתיים! רמקולים קריוקי יוקרתיים! מטעמים ניידים! אוזניות בלוטוס! אוזניות קשת!	דמקה שחמט מגנטי! שחמט מעץ! שעון מעורר! אוזניות בלוטוס! דמקה מעץ! מיקרופון יוקרתי!

פרפראות

"ושבתי בשלום אל בית אבי וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך" (כח' כא' כב')
ומפרש רש"י: "בשלום" - שלום מן החטא', ולכאורה מדוע רש"י לא פירש כפשוטו, 'בשלום ובשלוה', ומדוע פירש 'שלום מן החטא'?
אלא דאיתא בגמ' בכתובות (נ), דהמזבז לצדקה, אל יבזבז יותר מחומש מנכסיו. מזה שכתוב לגבי יעקב "עשר אעשרנו לך", הכוונה לשני עשרונים, שזה חומש.
 אמנם ב'אגרא דפרקא' (אות קפ"ז) כתוב, דכל מה שכתוב שאל יבזבז יותר מחומש, זה רק אם אותו אדם לא חטא. אבל אם חטא אמר הכתוב "וחטאך בצדקה פרקו", ויבזבז ככל יכולתו.
וא"כ מובן מה שרש"י פירש 'שלום מן החטא', כי יעקב אמר "עשר אעשרנו" הכוונה לחומש, ומוכח מזה שהיה 'שלום מן החטא', דא"כ היה חייב לתת יותר מחומש.

ועוד תירוץ נפלא. שלכאורה מדוע כאן יעקב אמר **"ושבתי בשלום"** והרי היה צריך לומר **"השיבני בשלום"**, כמו שאמר לפני זה "ושמרני", ונתן ליי?
ומובן לפי זה מה שפירש רש"י **"שלום מן החטא"**, שיעקב לא התפלל שה' ישיב אותו בשלום, אלא הכוונה שישוב שלום מן החטא, שזה תלוי בעצמו שהרי כתוב "הכל בידי שמיים חוץ מיראת שמים" ולכן אמר **"ושבתי"** - שאני בעצמי אשתדל לשוב בשלום מן החטא (כי אם זה לא מן החטא אז מדוע אמר "ושבתי" ולא "השיבני", מוכח שזה מן החטא שתלוי בעצמו).
 [בנין דוד, ויכתוב משה]

שימו לב!

- לפני לימוד המשניות או קריאת התהלים לומר לעילוי נשמת שרה בת מרים אהובה.
- חלוקת התהלים המשניות מתבצעת בצורה אוטומטית ואקראית ע"י המערכת בהקשה על 1 לתהלים 1-2 למשניות.
- שמות הזוכים של כל השבוע יפורסמו בכל יום המישור בקב בשלוחה 4.

קו לומדים וזוכים לילדים:
03-509-1000

סיפור לשבת - "אוי להם לבנים".

מאת הסופר הרב קובי לוי.

"שלום לך הרב לוי, מדבר ידיך אברהם אגוזי, הייתי רוצה ברשותך לספר לך סיפור שהמשיח לי בצורה מדהימה אחת מן האגדות הנוראות של חז"ל, המופיעה במסכת ברכות דף ג' עמ' א'.

"מי כמוך יודע, וכבר לימדונו חכמי המוסר לדורותיהם, שהקב"ה מנסה לעזור לנו להבין מה זו גלות השכינה, ועד כמה השכינה מייצגת ובוכה על הארץ הגלות ועל כך שעדיין לא התקבצו ובאו כולם, נדחי ישראל, אל ארץ אבותינו.

אנחנו אנשים קטנים, יהודים פשוטים, אשר קוראים את מדרשי חז"ל העוסקים בבכיו של הקב"ה, הבכי במסתרם, אך אין לנו שום מושג בשברון לבו של מלכנו - בוראנו. כן, אנחנו מנסים להבין, מלקטים פרושים של גדולי הדורות, משננים לעצמינו את המה"ח"ל, המהרש"א וה"בן יהודע" של ה"בן איש חי" ועוד רבים וטובים, אך הסברים פשוטים מבהירים ומדויקים ככל שיהיו, מסברים את האוזן, אך אינם מסברים את הלב. במשך עשרות בשנים ניסיתי להבין מה עומק הדברים שנאמרו ע"י בת קול באותה חורבה שם התפלל רבי יוסי.

אליהו הנביא שמר על פתח החורבה וכשיצא רבי יוסי שאלו מה שמע שם. השיב רבי יוסי: "שמעתי בת קול שמנהמת ואומרת 'אוי להם לבנים שבגוונותיהם החרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי והגליתים לבין האומות....' והוסיף אליהו הנביא על דברי רבי יוסי: 'לא שעה אחת זו בלבד אומרת כך, אלא בכל יום ויום שלוש פעמים אומרת כך.

ולא זו בלבד אלא בשעה שישאל נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ועונין 'אמן יהא שמיה הגדול מבורך' הקב"ה מנענע ראשו ואומר 'אשרי המלך שמקלסין אותו בביתו, כך מה לו לאב שהיגלה את בניו, ואוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם' כך בגמרא. ומובן מכאן, שהקב"ה בוכה ומתייסר מכך שבניו בגלות האיומה.

"לפני כשבועיים ימים, בעודי עוסק בהלכות תשובה של הרמב"ם, ולאחר עיון בגמרא זו, כדי לחזק בי את ההנהגה בצערו של הקב"ה על חורבן הבית, וגלות בניו, דפיקה בדלת. השעה קצת אחרי חצות לילה, חשבתי שאני מדמין, שהרי אין זו שעה רגילה לדפיקה על דלתות. אך בפעם השלישית, הן נשמעו - הטריקות עצבניות ותכופות. סגרתי את הספרים ופניתי אל הדלת.

פתחתיה, ולגד עיני יהודי נחמד ויקר, שאני מכירו כעשר שנים, הכרות טהחית אומנם, אך הכרות מספקת, כדי שהוא יאזור אומץ לדפוק על דלתי. הבטתי בפניו, אמרתי "ערב טוב..." עיניו שידרו מצוקה נוראית, הן היו כבויים לגמרי.

סימנתי לו להיכנס, והוא התיישב על אחת הכורסאות בסלון. ניגשתי למטבח להביא שתייה קרה וכמה עוגיות, וכבר תארתי לעצמי שהאיש צריך עזרה או עצה, והתפללתי שהקב"ה יתן לי מספיק סיעתא

דשמאי כדי לסייע לו. אנחנו הרב לוי, מכירים מספיק שנים, כדי שתדע ותבין, שכבר שמעתי אלפי סיפורי מצוקה מכל הסוגים ומכל המינים, כך שרמת הדיפתעה שלי מן הסיפור הזה, היתה קצת למעלה מכוונותי.

"האורח שלי ברך 'שהכל' ושתק שתיקה ארוכה יחסית. הוא היה נבוך עד קצות אוזניו. ניסיתי לדובב אותו, אך הוא עדין היה מנוסם בתוך עצמו חזרתי שוב למטבח והבאתי צלחת פירות כדי לרווח לו אקלים של פתיחות, והנה הגיע הרגע.

מארחי, נקרא לו משה לצורך הסיפור, יהודי כבן 60, נשען על מסעד הכורסא, עצם את עיניו ופרץ בכבי קורע לבבות... בוכה ובוכה ולא מפסיק.

"אני מכירו כבעל-בית מכובד, דתי, הפוקד את בית הכנסת שלוש פעמים ביום, תורם בעין יפה לבני תורה, וכמי שמשדר מכוונות ונימוחות של איש רציני.... אבל הבכי שלו - ריבונו של עולם - היה נורא. זה לא היה בכי של גבר, זה היה בכי של חורבן, של שברון, של ריסוק איברים, אפילו ריסוק נשמה.

"שתקתי והמתנתי. הוא נרגע ואז סיפר: 'אדון אגוזי, אין לי מילים לתאר לך מה אני עובר, חרב עלי עולמי. אתה יודע אני אלמן כבר כמעט 20 שנה, ולא נישאתי הרבה שנים, כל זאת מתוך שיקול דעת לגדל את שני בני הקטנים עד שישארו ויפרחו... לדאבוני אנחנו גרים בעיר חילונית, וכל ניסיונותי שיקפידו על קלה כבחמורה, עלו בתוהו.

הרחוב קרץ להם יותר מאשר בית המדרש ובית הכנסת, אך לא אמרתי נואש. עשיתי ככל שיכולתי כדי שלפחות ישמרו על צלם יהדותם, ויכבדו את השבת והמצוות.

"הם עשו עלי רושם שהם בסדר. תראה, אני לא גדלתי בעולם הישיבות, אך הורי שהיו אנשים פשוטים ותמימים חינוכתי שהתורה והמצוות הם העיקר ואת זה ניסיתי להנחיל לילדי. כן, בילדותם הכל הלך למישרין, אך עם התבגרותם הם פרחו מהקן שלי ובנו לעצמם עולם משלהם... טיולים, עסקים, ועוד עניינים שאין לי מושג בהם. אני לא איש עשיר, אני פועל שחור אשר אוגר פרוטה לפורטה, קניתי לי דירה קטנה כמה שנים אחרי נישואי, וצברתי גם חסכוניות לא מבוטלים אחרי עשרות שנות חיסכון.

את דירתי הקטנה מכרתי כדי לממן להם חתונות דירות ולימודים. ידי תמיד היתה פתוחה לבקשות שלהם. תמיד אמרתי לעצמי "משה תהיה לארג', תפתח את ידך, הם גדלו כיתומים", שילמתי כסף גדול ללימודים שלהם, לטיולים שלהם לכל גחמה שהם ביקשו. אך נחמתי את עצמי שהכסף שאני משחרר להם, לפחות שומר על יחסים תקינים וסבירים בין אב לבניו. לפני מספר שנים נישאתי בשנית, אך היה זה לאחר שהם כבר רכשו דירות והסתדרו יפה בחיים... גם לאחר נישואי השניים דאגתי לכל מחסורם... אך נראה נישואי השניים לא מצאו חן בעיניהם.

המשך בעמוד 4.

העלון מוקדש לעילוי נשמת אימי מורתי:
שרה נוראני בת מרים אהובה

ילדים יקרים, שימו לב! השבת פרשת ויצא
 כל הילדים מוזמנים לתהילים המרכזי "זכרון יהודה"
 במקלט ברחוב קהילות יעקב 72 (ליד מסוף האוטובוסים)
בשעה 2:00 בצהריים

והשבת הגולה עלי-ה-פ-ת-ע-ה!
לתרומות לתהילים חייגו: 052-718-38-66 כאו האהוונכס!

לתרומות, הקדשות, ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:
7183866@gmail.com

בית דין
 תרומות וישועות:
1800-20-22-20

קו הצלת חיים.
03-748-16-11
קו מגני הצעירים
המדדת שמעון
03-30-415-72

פיצוחי עישתי
 כל סוגי הפיצוחים והתבלינים
 בהכשר הרב שלמה מחפוד שליט"א
לכבוד שבת קודש!
 בירנבוים 19 בני ברק. 03-6746233

עולם ההדפסות
 חוברות, ספרים, וכל סוגי ההדפסות במחירים מצוינים
05484-99-453
8499453@gmail.com

מוניות דקר
 בהנהלה חדשה
שירות אמין ואדיב בכל חלקי הארץ
03-676-8181
 לא גובים תמורה על מילואה!
 טלמובילי
 לא גובים תמורה על מילואה!